лѫжливо свидѣтелство на Ісꙋса, за да го оубіѧтъ:
60 И не намериха: ако и многина лѫжесвидѣтели дойдоха, обаче не найдоха нищо. А послѣ дойдоха двама лѫжесвидѣтели.
61 И рекоха: тоѧ рече: можемъ да развалимъ церква та Божіѧ, и въ три дни да ѧ сградимъ.
62 И стана архіереа та, и рече мꙋ: нищо ли не ѿговарашъ; що свидѣтелствꙋватъ тіѧ на тебе;
63 А Іисꙋсъ си мѫлчеше, и ѿговори архіереа та, и рече мꙋ: заклинамъ те въ Бг҃а живаго, да ни кажешъ ако си ты Христосъ Сынъ Божій.
64 Рече мꙋ Іисꙋсъ: ты го дꙋмашъ: обаче говоримъ ви, ѿ сега ще видите Сына человѣческаго да сѣди ѿдесна та страна на-сила та Божіѧ, и да дохожда на облацы те небесны.
65 Тогава архіереа та си раздра дрехи те, и рече: защо похꙋли, що ни трѣбꙋватъ вече свидѣтели; ето, чꙋхте сега хꙋла та мꙋ.
66 Що ви се чини: а они ѿговориха, и рекоха: достоинъ е за смерть.
67 Тогава мꙋ заплюваха лицѐ то, и оудариха мꙋ плесканица, а дрꙋги го біеха съ тоѧги.
68 И дꙋмаха мꙋ: пророчествꙋвай ни Христе, кой те оудари;
69 А Петръ седеше вѫнъ на двората: и дойде при него една слꙋжкина, и рече мꙋ; и ты беше съ Іисꙋса Галілейскаго.
70 А той се ѿрече предъ сички те, и говореше: не знамъ що дꙋмашъ.
71 И като излѣзна вѫнъ на врата та, виде го дрꙋга, и говореше на оніѧ, щото беха тамω: и тоѧ беше съ Іисꙋса Назωранина.
72 И пакъ се ѿрече съ клетва, защо не знамъ человѣкатъ.
73 А по малко време приближиха оніѧ, които стоеха тамω, и рекоха на Петра: войстиннꙋ и ты си ѿ нихъ, защото и дꙋма та твоѧ те показꙋва.
74 Тога фана да се проклина, и да се кѫлне, че не знамъ человѣкатъ: и абіе попеѧ петело.
75 И смысли Петръ дꙋма та Іисꙋсова, щото мꙋ беше реклъ: защо доклѐ іоще не е попеѧлъ петело, три пѫти ще да се ѿречешъ ѿ мене, и излѣзе вѫнъ, и плака горкω.

ГЛАВА КЗ҃.

А КАТО самна, совѣтъ сотвориха сички те архіереи и старцы те людски за Іисꙋса, да го оубіѧтъ.